

תת"ע 473/01/20 - חמד טרביה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 473-01-20 מדינת ישראל נ' חמד טרביה
תיק חיצוני: 90119610641

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקש חמד טרביה באמצעות בא כוחו עו"ד טרביה אשרף
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפניי בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדרו של המבקש בתאריך 27.01.20. לטענת המבקש הוא לא קיבל את ההזמנה לדיון. בנוסף המבקש כפר בעובדות כתב האישום וטען שלא ביצע את העבירה שיוחסה לו, ובהתאם ייגרם לו עיוות ככל שפסק הדין לא יבוטל.
2. המשיבה מתנגדת לבקשה לאור קיומו של אישור מסירה.

דיון והכרעה

3. מעיון בתיק ביהמ"ש עולה כי לנאשם נשלחה הזמנה לדיון בדואר רשום. בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מדובר בהמצאה כדיון. יצוין כי ההזמנה נשלחה לכתובתו של המבקש על פי כתב האישום, ובהקשר זה יודגש, כי ההזמנה נשלחה לתא הדואר של המבקש (1086), כך שאין בטענתו לפיה קיימים בעיר מגוריו אנשים ששם זה לשלו כדי לבסס את טענתו. בנסיבות אלו המבקש לא הוכיח אף לא לכאורה, כי לא קיבל את ההזמנה בנסיבות שאינן תלויות בו.

4. גם לגופו של עניין, המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדר. אמנם המבקש טוען שלא ביצע את העבירה וכי ברכבו מותקנת דיבורית, אך לא די בכפירה כללית כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. ראה בהקשר זה **רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי: **"בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה"**. מעבר לנדרש, מעיון בדו"ח המקורי אשר הוגש לבית המשפט עולה כי המבקש לא כפר במיוחס לו ותגובתו במעמד קבלת הדו"ח הייתה: **"אני לא השתמשתי רק הרמתי"**, ומדובר לכל הפחות ב"ראשית

עמוד 1

הודיה" אם לא בהודיה ממש. בהקשר זה ייאמר כי גם החזקת טלפון נייד בזמן נהיגה מבססת את העבירה בה המבקש הורשע.

5. לציין שעל המבקש הוטל הקנס המקורי, כך שגם בהקשר זה לא נגרם לא עיוות דין.
6. לאור כל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין באם בקשתו תדחה.
7. הבקשה נדחית.
8. הקנס שהוטל על המבקש ישולם בתוך 90 יום מהיום.
9. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אדר תש"פ, 25 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.